

Սարգիս Արքեպ. երբ 1772ին Պոլսէն
 Հոռոմ մեկնեցաւ, Յարութիւն Արքեպ. ալ կ'ու-
 ղէր անոր հետեւիլ, ինչպէս Յարութիւն Պետա-
 նեանի ընդարձակ նամակին մէջ յիշուեցաւ,
 ինչպէս նաեւ 13 Փետր. 1773ին Ստեփ. Վ.
 Աբրահայրն Մխիթարեանց Վենետիկէն կը գրէր
 առ Սարգիս Արքեպ. ի Լիվոռնոյ (Գիւ. Լիվ.):
 «... Գրեմ, թէ եւ Բասենցի Յարութիւն վար-
 դապետն ունի միտս փախչելոյ, զոր զգացեալ են
 բազումք եւ շիտթութիւն մեծ հանեալ: Զնոյն
 գրեմ եւ վասն առաջնորդին Գաղատիոյ...:»
 Սակայն Սամուէլ Եպ. Երզնկացոյ եւ Գր. Պաս-
 մաճեան Պատրիարքի մեկնումէն շատ ետքն հա-
 զու կրցած է յաջողցնել, այն է 1781ին.
 (սխալ է Ա. Պէրպէրեան, Պատմ. Հայոց, Կ. Պոլ.
 1871 էջ 435 գրուած թուականն փախստեան՝
 «14 Օգ. 1771»:) Կ'երեւայ թէ Վենետիկ,
 ինչպէս նաեւ Հոռոմ երթալէն ետեւ՝ 1781
 Օգ.ին մէջ Վենետիկէն մեկնած եւ Թրիեստ
 հասած է, ինչպէս յայտնի կ'երեւայ Ստեփ. Վ.
 Աբրայի Մխիթարեանց ի Վենետիկ առ նոյն Յա-
 րութիւն Արքեպ. գրած 22 Օգ. 1781 թուա-
 կիր նամակէն (Գիւ. Անտ.), ուր կ'ըսուի. «...
 իմացայ զաջողութեամբ հասանիլ ձեր ի մէջ
 երկուց աւուրց ի Թրէստ...:»

Թրիեստի մէջ ապրած է տեղւոյն Մխիթա-
 րեանց հետ սերտ բարեկամութեամբ, նոյն Միա-
 բանութեան նորընծայ քահանաները ձեռնա-
 դրելով: Հետաքրքրութեամբ հետեւած է
 արեւելքի մէջ անցած ազգային դէպքերու,